

offentlig vej m.m., netop som beskrevet i beslutningsforslaget.

Informationer og kampagner med oplysning om spredning af svinepest ved grænsen og steder, hvortil der er offentlig adgang, varetages af erhvervet selv, og jeg synes, det ligger ganske udmærket her.

Sammenfattende skal jeg derfor sige, at vi har initiativer i gang på de områder, hvor der kan gøres noget, altså over for transportører og ejere af frilandsbesætninger. Vi har ikke mulighed for at gøre noget på de øvrige områder, som forslagsstillerne peger på, så fra regeringens side kan vi derfor ikke tilslutte os beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er til ministerens bemærkning om, at man ikke kan gøre noget.

Der er jo netop ikke tale om kvæg eller andre ting. Det drejer sig om svin, og det er jo sådan, at Danmark har en særlig status som eksportør til USA og Japan, bl.a. betinget af, at Danmark er fri for Aujeszky og svinepest, og jeg mener sådan set, at det ville være et rimeligt argument over for EU for at se, hvor langt man kan gå med hensyn til svin, f.eks. med hensyn til at få et lovpligtigt vognskift ved grænsen. Jeg vil sige det på den måde, at ligesom i anden lovgivning, hvor der først skal være lig på bordet – her forstået på den måde, at vi først skal have et udbrud af svinepest – er jeg sikker på, at man etablerer en veterinær grænse, om ikke før, så når man skal sanere lovgivningen. Der er jo også aftaler om Aujeszky, hvor man i dag investerer i begrænsning af Aujeszky og behandling af den et godt stykke syd for grænsen. Jeg synes, det vil være kedeligt, hvis forsøget ikke bliver gjort, og det er også mit indtryk, at landbruget selv ønsker det.

Med hensyn til reglerne for hegningen for frilandsbesætninger synes jeg, det lyder godt, at ministeriet vil gøre det. Jeg synes, det haster med at få ordentlige regler her.

Med hensyn til kampagner er det jo rigtigt, at danske slagterier har gjort en indsats ved at dele materiale ud ved grænsen, men jeg synes, det er modsætningsfyldt, når Landbrugs- og Fiskeriministeriet er meget aktivt i forbindelse med bortskydningen af vildsvinene i Linnet Skov på grund af risiko for svinepest. Man kan komme til Landbrugsmuseet, som vistnok hører under Kulturministeriet, og andre steder, og her er der

ingen skiltning, og man kan se turister stå og fodre grisene, uden at der er nogen, der siger noget eller gør noget ved det. Det synes jeg virker ret selvmodsigende, det har været til stadig gene for debatten om de ting, og derfor kan jeg ikke forstå, at landbrugsministeren afviser det sidste punkt om at skride mere aktivt ind over for alle de offentlige institutioner. Der er væsentlig større risiko for smitteoverførsel end ved de vildsvin i Linnet Skov, som ministeren har givet miljøministeren besked om at bortskyde.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det, der kalder mig på talerstolen igen, er hr. Bent Hindrup Andersens fortolkning af det, jeg sagde.

Det var, som om der skulle om ikke lig, så svinepest på bordet, før vi gjorde noget. Jeg tror faktisk, jeg stort set brugte hele mit indlæg på at beskrive, hvad vi rent faktisk gør allerede i dag, en ganske omfattende omladning, osv. osv. Vi er meget opmærksomme på, at der er nye, skærpede regler undervejs i EU-regi, og jeg håber – det kan jeg selvfølgelig ikke garantere her i dag – at vi her i det italienske formandskabs tid kan få dem vedtaget. Så det passer ikke, at vi ikke gør noget. Vi vil gøre meget, vil vil gøre alt, hvad vi kan for at opretholde det høje veterinære stade, Danmark har. Det ligger regeringen og ministeriet og mig selv på sinde.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Bent Hindrup Andersen for en kort bemærkning, og jeg gør opmærksom på, at ordføreren for forslaget får 10 minutter senere.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg er godt klar over, at der bliver gjort noget med vognskift og den slags, og det er jo også udmærket. Men det er især dem, der har rent mel i posen og opfører sig ordentligt, som accepterer det. Det store problem er at få fat i dem, der kører udenom, og dem, der sandsynligvis filfer med tingene og handler syge dyr til f.eks. Tyskland i stort omfang i øjeblikket. Derfor er det et spørgsmål om også at gøre det forpligtende for dem, for det er her, risikoen ligger. Det er selvfølgelig udmærket, at man har stillet faciliteterne til rådighed for dem, der opfører sig ordentligt, men det gælder om at få lukket hullet, hvor den største risiko er, og det er det, forslaget går ud på.